

FLORDENEU

Núm. 9 - Abril del 2024 - any 5

Lliga espiritual de la Mare de Déu de Núria

PELEGRINATGE

DE MONTSERRAT A NÚRIA
DEL 21 AL 29 DE JUNY DE 2024

**OBERTA LA INSCRIPCIÓ
PLACES LIMITADES!!**

✧ Monogràfic del camí
✧ Trobades a la Catalunya del Nord

 /amicsdenuria

INDEX

Salutació

David Aguilà 3

De Montserrat a Nùria

Peregrinatge 4

A peu, de Montserrat a Nùria

Notícia, El Punt Avui 6

Ha Mort Nemesí Solà

El segrestador de la Mare de Déu 7

Trobades

Puigcerdà y Perpinyà 8

Camí de Nùria

Santi Lopez Villa 10

La distribució d'aquest número ha comptat amb la col·laboració de: **FUNDACIÓ OSAS**. Moltes gràcies!

PER A REBRE LA REVISTA

La revista FLORDENEU és un organ de comunicació dels "Amics de Nùria", vinculats al Santuari de la Mare de Déu de Nùria. Per a rebre la revista, feu-vos socis dels "Amics". Informació al web:

www.amicsdenuria.com

AGRAÏMENTS

Als nostres estimats col.laboradors:

- . Parròquia Crist Redemptor
- . Grup Bona Nova
- . Escola d'Animació Bíblica
- . ADF (Esparreguera, Monistrol Montserrat, Collbató)
- . Embotits Casolans de Planoles
- . Mutuacat

I també en la confecció de la revista hem comptat amb la inestimable col.laboració de:

- . Santiago Steib Simon | www.santiagosteib.com
- . Amanda Aguilà Cuñat

NOTA: Si algun soci vol rebre la revista en PDF per correu electrònic, això farà estalviar paper i despeses de Correus, i contribuirà a respectar les normes mediambientals de les quals tant es parla darrerament. Per a donar aquesta informació telefonau al número 607 934 111, David Àguila. Gràcies!

Benvolguts Amics,

A continuació us adjuntem el numero de compte dels Amics de Nùria.

Per tal de si podeu fer alguna **aportació o donatiu**.

Seria molt benvingut doncs ara mes que mai ens cal molt de suport per tirar endavant tots els projectes que tenim al davant, tals com la organització i despeses del pelegrinatge, i també la propagació de les capelletes itinerants arreu del territori i així estendre la devoció de la nostra estimada Mare de Déu.

Tambe dir.vos que a traves de la pagina web:

www.amicsdenuria.com

Us podeu fer socis o fer tambe donatius i aixi feu possible que tot vaji endavant
Moltes gracies

PUBLICACIÓ I ADMINISTRACIÓ
«Amics de Nùria»

ADREÇA POSTAL: Amics de Nùria. Santuari.
Nùria. 17534-Queralbs.

ADREÇA ELECTRÒNICA:
info@amicsdenuria.com

WEB: www.amicsdenuria.com

CONSELL ASSESSOR: David Àguila, Dolors Bassols, Rosa Corominas, Pilar García, Joan Perera, Ramon Sangles, Miquel Sitjar,

DIRECTOR: Miquel Sitjar i Serra

REDACTOR EN CAP: Joan Perera i Faura

MAQUETACIÓ i CORRECCIÓ: Ramon Sangles i Moles

CONFECCIÓ: www.santiagosteib.com

La redacció no s'identifica necessàriament amb les opinions expressades en els articles publicats.

Benvolguts Nuriens,

Hem creat aquest nou número especial de la revista Flordeneu, dedicat al camí de pelegrinatge de Montserrat a Nùria.

Estem molt contents de poder-vos oferir aquest petit monogràfic on destacarem tots els trams i de quina manera ho farem i amb quins suports comptem.

La data escollida després de donar moltes voltes, ha estat del 21 de juny al 29 de juny, on l'arribada serà el dia de Sant Pere. **(També tindrem l'opció de pelegrinatge amb autocar que se sortirà el 28 de juny de Barcelona i es tornarà el 29 de juny, juntament amb la resta de pelegrins que han anat a peu del 21 al 29 de juny).**

El dia 29 de juny sempre ha estat una data molt especial pels Amics de Nùria perquè era el punt de trobada de totes les famílies que hi feien estada tot l'estiu i gaudien d'aquest petit paradís. Ara també tornarem a tenir l'oportunitat, tant els que vagin a peu, o amb autocar, segons les possibilitats de cadascú, de poder-nos retrobar de nou.

Des d' aquí volem donar les gràcies a tots els qui han fet possible fer realitat el camí.

Donem gràcies a tot l'equip de la Junta i al Bisbat d'Urgell per la seva total disposició en tot moment.

A tots els espònsors i patrocinadors a qui els hi agraïm de tot cor el seu suport, i que com a mostra d'agraïment farem difusió dels seus serveis a través de la nostra revista, als socis, i altres mitjans de comunicació.

També un agraïment molt especial per en Carlos Baijet, antic president dels Amics de Nùria i que molts de vosaltres ja coneixeu. En Carlos és qui fa vint-i-tres anys va iniciar el camí i sent un gran coneixedor de cada tram del pelegrinatge s'ha mostrat sempre molt entregat i generós en oferir tot el que sap per tal que el camí continuï endavant.

Així, doncs, donar GRÀCIES A TOTS i cadascun dels Amics i col·laboradors per la vostra generositat, i també un record molt especial pels que ja estan al Cel, i que gràcies a Ells, avui som aquí.

Només em queda dir-vos que us animeu a fer el camí, que és una manera preciosa de conèixer molts racons i llegendes del nostre País, tot aportant un toc Espiritual per donar Pau i Alegria als nostres cors.

Així doncs tant si podeu venir com si no, us animo a poder col·laborar en el camí sigui de forma presencial o amb un donatiu que podeu fer directament a través de la nostra web: **www.amicsdenuria.com**.

Us volem agrair a tots els SOCIS d'una manera molt especial per la vostra fidelitat i el vostre compromís amb l'entitat perquè sense vosaltres, tot això no seria possible.

Gràcies per la vostra generositat, ja sigui amb una aportació fixa mensual, anual o esporàdica. Tot suma! L'important és que ho feu des del Cor, i això la Mare de Déu de Nùria, ho sap i us ho premiarà allà a dalt del Cel, però mentrestant, nosaltres aquí, també us ho volem premiar.

És per això que en aquest número de Flordeneu us regalem als socis una participació d'1 euro de la loteria de LA GROSSA DE SANT JORDI, que si ens toca son 20.000 euros; i si no ens toca, tenim premi segur que és gaudir del Cel juntament amb la Nostra estimada Mare de Déu.

Donem, doncs moltes gràcies a Déu i a vosaltres germans per l'oportunitat de caminar junts en aquest gran pelegrinatge que és la vida i estimar-nos i acompanyar-nos en tot moment de la Mà de la Mare de Déu.

Una forta abraçada David Aguilà
President dels Amics de Nùria

PEREGRINATGE DE MONTSERRAT A NÚRIA

Itinerari i cronologia

01- 21/06 Montserrat
02- 22/06 Manresa
03- 23/06 Sallent

04- 24/06 Balsareny
05- 25/06 Puig Reig
06- 26/06 C. de Puigcercós

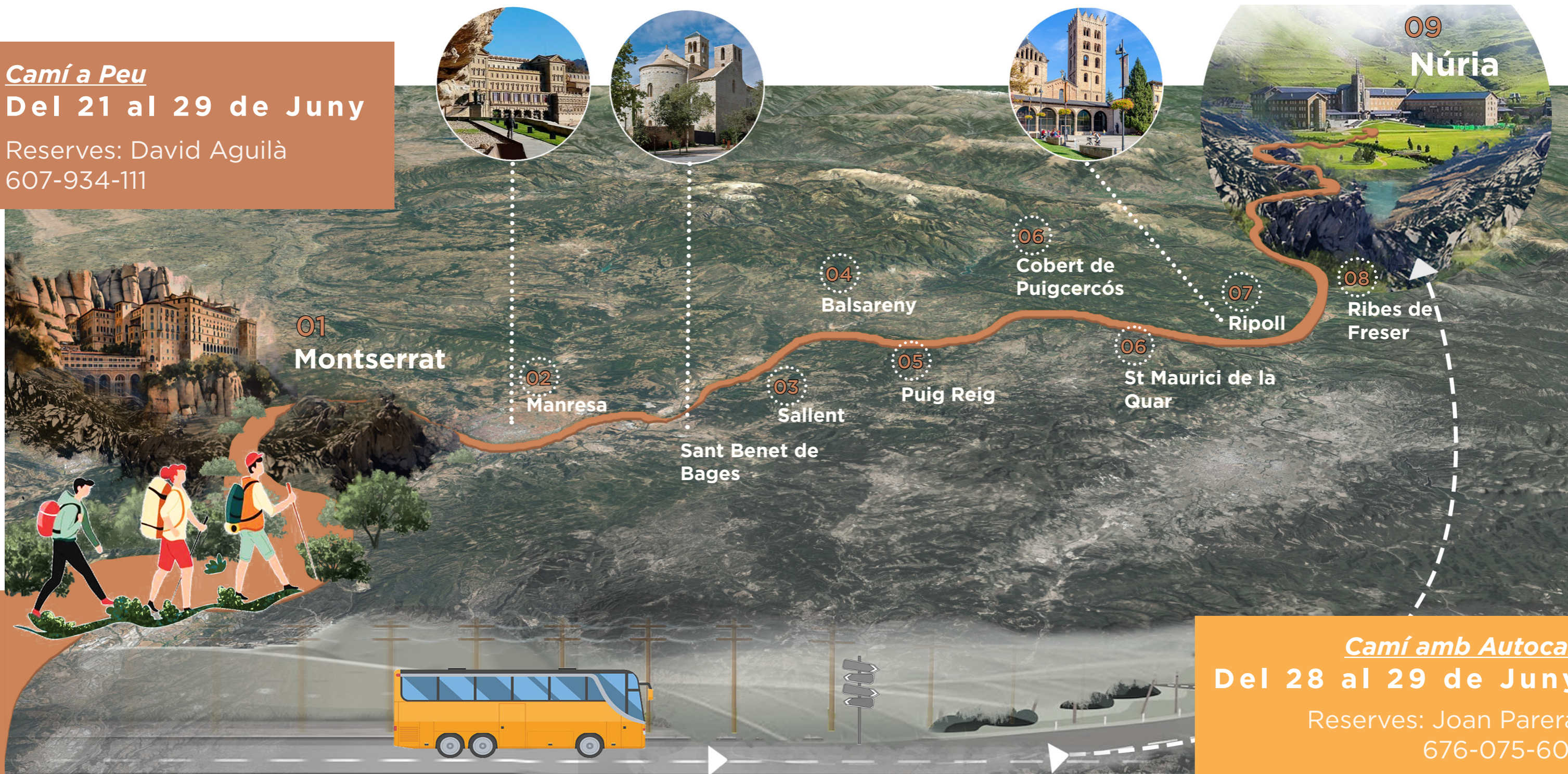
07- 27/06 Ripoll
08- 28/06 Ribes de Freser
09- 29/06 Núria

Camí a Peu

Del 21 al 29 de Juny

Reserves: David Aguilà
607-934-111

Camí amb Autocar
Del 28 al 29 de Juny

Reserves: Joan Parera
676-075-601

Tradició des de 1920
Embotits Casolans de Planoles
sense gluten - derivats de la llet
(+34) 972 73 62 24 | www.embotitsdeplanoles.com | info@embotitsdeplanoles.com

AGUPACIÓ DE DEFENSA FORESTAL
A. D. F.
Esparreguera
Monistrol M.
Collbató

mutuacat
OFERTA EXCLUSIVA PELS SOCIS D'AMICS DE NÚRIA
GAUDEIX D'UN 10% DE DESCOMPTE EN L'ASSEGURANÇA DE SALUT
INFORMA-TE'N A:
mutuacat.cat/amicsdenuria

A peu, de Montserrat a Núria

Els Amics de Núria, continuadors de la Lliga Espiritual de la Mare de Déu, reactiven l'antic camí de pelegrinatge

Fa anys que el camí de Sant Jaume i, de fet, rutes similars –les vies verdes en són un bon exemple també– són moda, perquè permeten recórrer-les, sobretot el primer, amb la motivació religiosa ancestral, però, més recentment, perquè s'han convertit en un escenari perfecte per retrobar-se a un mateix o, simplement, per gaudir dels espectacles paisatgístics i culturals que ofereixen, o amb l'única finalitat excursionista o esportiva. Ara, els Amics de Núria volen reactivar una antiga ruta pelegrina autènticament catalana que uneix el santuari del Pirineu gironí dedicat a aquesta advocació mariana amb el monestir de Montserrat. Són hereus de la Lliga Espiritual de la Mare de Déu de Núria, que data del 1162, i esperen que aquest camí recuperi l'important trànsit de persones que havia tingut, i més ara que se'l plantegen obert a les noves motivacions abans citades. El col·lectiu Amics de Núria està integrat majoritàriament per un grup de famílies barcelonines que des de fa 50 anys duen a terme activitats al complex de la vall, com ara vacances, cura del santuari, actes de devoció, etc. L'actual president, David Aguilà, explica que recuperar el camí de Núria és un dels principals projectes que tenen per revitalitzar l'entitat, un xic apagada des del confinament i posteriors restriccions per la covid-19. "Hem estat en contacte amb antics presidents de l'entitat per recollir-ne el testimoni i ser fidels als objectius fundacionals", indica, i destaca les aportacions que ha fet un d'aquests antics dirigents, Carlos Baijet. Abans de recuperar per al públic en general l'itinerari a peu entre Núria i Montserrat, però, aquest mes de juny el volen fer una quinzena de persones dels Amics per senyalitzar-lo correctament amb la simbologia de sant Gil, que és qui la tradició diu que va esculpir la imatge al segle VIII: l'olla, la creu i la campana –diu la tradició que sempre cridava els pastors al so de la campana, els preparava una olla de menjar i els predicava l'Evangeli. Resseguiran, doncs, l'antic camí de pelegrinatge que passa per diversos santuaris i municipis gironins i barcelonins. En concret, es plantegen fer la caminada en nou etapes amb els punts de referència de Montserrat, Manresa, Sallent –tots tres del Bages–, Puig-reig, Sant Maurici de la Quar –del Berguedà–, i refugi Puigercós, Ripoll, Ribes de Freser, Queralbs i Núria –de la comarca del Ripollès. Totes les etapes són a l'entorn dels vint-i-cinc quilòmetres, excepte la que

EL PUNT AVUI
DIMARTS, 5 DE MARÇ DEL 2024

Ara hi faran una primera sortida per marcar el camí i fixar la ruta, i esperen poder-ne editar una guia que inclogui història i llegendes

uneix Sant Maurici de Quar i el refugi de Puigercós, que és de quinze, i l'última, entre Queralbs i el santuari, que és de set. Els expedicionaris tenen previst fer nit en albergs, com per exemple a Montserrat i Manresa, així com en hotels o hostals, i, en dos casos, fent acampada, com a Sallent i Sant Maurici. Aguilà remarca la importància d'aquesta primera ruta que duen a terme de manera restringida a membres de l'entitat, perquè servirà de referent per als futurs usuaris, a part de concretar el recorregut i de consolidar les fites i els senyals que la identifiquen i que són punts d'orientació. Matisa, però, que no és un itinerari tancat, sinó que, amb els dos santuaris com a punt de partida o d'arribada, segons la direcció, cadascú se la pot fer a mida, tant pel que fa al nombre d'etapes i quilòmetres per etapa com a la possibilitat de fer-la per trams i en períodes de temps no correlatius. És, doncs, una ruta oberta.

Excursionisme

Cal tenir en compte, a més, que tant Núria com Montserrat són dos centres d'interès excursionista –en el segon cas, també dels escaladors–. Són el punt de partida de moltes rutes com el camí de la Creu d'en Riba, el de les Coves, la ruta dels Tres Refugis o la dels Refugis del Torb –en el cas del santuari ripollès–, i la de Sant Jeroni, la de les Ermites, el camí de Degotalls i les rutes des del Bru, Collbató, Monistrol i Marganell –en el cas del montserratí.

Material

Amics de Núria té previst que entre aquest any i, a tot estirar, principis del vinent, aquesta ruta estigui perfectament senyalitzada i, fins i tot, poder editar material, amb detalls explicatius sobre l'entitat promotora, la història d'aquest camí, sobre els temples que es troben durant la caminada i, entre moltes altres coses, anècdotes i llegendes que hi estan relacionades. Per fer-ho possible i consolidar el projecte, David Aguilà explica que estan obrint converses a diverses bandes. Lògicament, i des del primer moment, amb l'arquebisbe d'Urgell, Joan-Enric Vives, i amb el secretari general d'aquesta institució eclesiàstica, ja que el santuari de Núria està ubicat en territori d'aquest arquebisbat. "De fet, la nostra entitat està sota el NIF de l'arquebisbat i creiem que és una qüestió de deferència i fidelitat, que és la que ha tingut des de sempre la confraria", remarca ell mateix. I hi afegeix

La Grosse de Sant Jordi

Premi segur!

GROSSA DE SANT JORDI 2024

IMPORT JUGAT: 1,00 €
DONATIU: 0,00 €
DIPOSITARI: Amics de Núria

PREU: **1,00 €**

Caduca als 90 dies. Tota butlleta trencada o esmenada serà nul·la. Premis subjectes a la llei.

El sorteig se celebrarà el proper dia 27 d'abril de 2024. El portador interessa al número la quantitat de **1,00 €**

17324

Sorteig 27 d'abril de 2024

PREU: 1,00 € IMPORT
JUGAT: 1,00 €
DONATIU: 0,00 €
Loteries de Catalunya

NÚM:

la Grosse de Campd'orà
PUNT DE VENDA N. 1 DE LOTERIA DE CATALUNYA

NÚM:

Fes participacions per a la teva entitat o compra el teu bitllet a: www.lagrossacatalana.es
669 071 904 / 972 218 995
En cas de premi, es repartirà en parts iguals.

FLORDENEU
Monogràfic del camí a Núria
Lliga Espiritual de la Mare de Déu de Núria

PELEGRINATGE
DE MONTSERRAT A NÚRIA
DEL 21 AL 29 DE JUNY DE 2024

200.000 € PER CADA BITLLET DE 10 €

www.lagrossacatalana.com

1r PREMI 2017: 56795
2n PREMI 2016: 34985

Tal com us hem explicat a la carta de presentació, aquí teniu el número de la Grosse, de Sant Jordi, **sola-ment per als socis** en actiu de l'entitat. Això vol dir que hem editat tans numeros com socis te l'entitat.

En cas que toqués el premi tan sols el podrien cobrar els socis en actiu abans de la data de la publicació de la revista i que estiguin al corrent de pagament.

Gràcies per la vostra fidelitat.
Per molts anys i sempre endavant.

En record i agraïment al testimoni del nostre compatriota:

Nemesi Solà (ACS) +

L'any 1967 va segrestar la imatge de la Mare de Déu per impedir que el franquisme la fes servir per legitimar la dictadura

Aquest dissabte (16/03/24) s'ha mort Nemesi Solà. Solà ha estat tota la seva vida cristià de base, escolta i activista defensor dels drets culturals i nacionals catalans. El 1967 va participar en el segrest de la marededeu de Núria per impedir que fos coronada pel franquisme. I, com a membre de l'Associació de Tradicions i Costums, va ser un dels impulsors de la Flama del Canigó. També fou un dels fundadors del Memorial 1714 per a la recuperació i dignificació d'aquest espai.

Trobada Puigcerdà

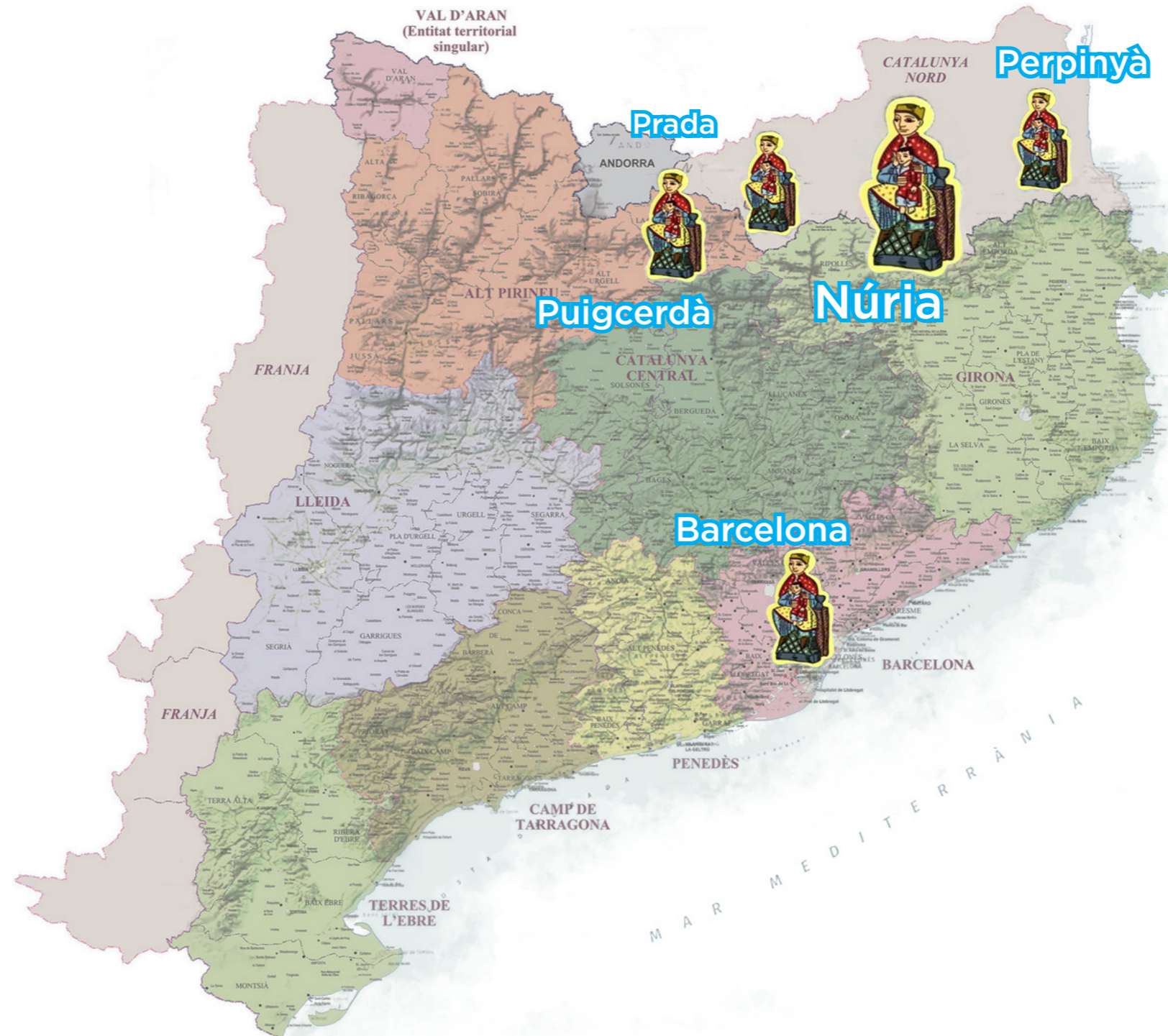
“Mica en mica, la nostra estimada Mare de Déu va unint el nostre territori del Nord i del Sud, tot trencant fronteres i unint-nos cada cop més en comunió espiritual.”

Presentació Capelleta Perpinyà

Trobada Puigcerdà

El passat 15 de març una delegació de persones de la Catalunya Nord i de la Catalunya Sud ens vam reunir a Puigcerdà per fer el traspàs de la Capelleta de Núria que ha estat uns sis mesos a les contrades de la ciutat de Prada, situada a la Catalunya Nord. I ara aquest 15 de Març la traspasem l'altre meitat de l'any per dipositar-la a Puigcerdà. Així es una forma bonica i simbòlica d'unir les dues Catalunyes, la del Nord i la del Sud, que es la mateixa doncs encara que hi hagi una frontera artificial que separi la mateixa nació a través de la nostre Mare de Déu, sempre intercesora, fa que aquestes fronteres desapareixin i ens unim en comunió espiritual. Es per això que es un encontre molt bonic que ens agermana, que ens uneix de cor i d'ànima, així doncs, estem molt contents d' aquesta trobada que va ser molt bonica, molt especial i seguim pregant a la nostra Mare de Déu que intercedeixi sempre amb nosaltres per la unitat de la nostra terra catalana.

Trobada Perpinyà

El passat cinc d'abril un grup de representants dels Amics de Núria i de la Lliga espiritual de Núria vam pujar a Perpinyà amb molt de goig i amb molta alegria per pujar una altra capelleta de la Mare de Déu de Núria. Va ser una trobada molt fraterna, molt bonica i molt digna amb un moment de encontre i celebració doncs ara ja tenim la Catalunya del Nord coberta a banda i banda, per un cantó esta Prada, que com vam comentar en l'anterior vegada, i avui també segellem amb aquest acte de Fè la entrega a Perpinyà a través del nostre Germà Cedrik i de Mossen Carles Enric de la Parroquia de Sant Jaume, i que tan amablement ens han acollit. I per part de la junta varem assistir el nostre Diacon Josep Montoya, en Jose Luis Costa, i David Aguilà. Demanem a la Mare de Déu que intercedeixi per tots els cristians d'aquestes belles contrades de la Catalunya del nord per que ells puguin estendre la devoció de la capelleta de la Nostra estimada Mare de Déu.

fundació mentalitatnova

VIL·LA SANT JOAN
HOSTAL DEL SOL, 7
PUIGCERDÀ

www.mentalitatnova.org
872 20 40 56
621 278 711

ESPAI DE TROBADA I DE DIÀLEG
activitats culturals

LLENGUA NACIONAL

GRÀCIES PEL SUPORT REBUT!

Subscriu-te o anuncia't a la revista o associa't a Llengua Nacional. Per la nostra llengua mil·lenària, comuna dels Països Catalans!

LLENGUANACIONAL.CAT

Camí de Núria

Santi López-Villa

Consultor en Desenvolupament Local, Amic de Núria, vall i mare.

Camí de Núria

Peregrinar ve del llatí "peregrinare", que vol dir aquell que va pels "agros", pels camps, i més pròpiament es refereix a "aquell qui camina per terres estrangeres".

Al camí de Núria vaig trobar un nen petit, un corredor cec, una noia bruna, uns excursionistes cansats i un isard amic. Capítol primer, quan vaig trobar un nen al Pont del Cremal Pujo cada setmana a Núria. Corro des dels catorze anys... M'agrada córrer, m'ajuda a unir-me amb la natura a la que pertanyo... Córrer, d'uns anys ençà s'ha convertit en una moda i fins i tot en un sofert ansiolític social... i té a veure amb d'anar de pressa, arribar abans que l'altre i tot allò de guanyar i perdre...

- Vas molt ràpid! A mi també m'agrada guanyar! - Em va dir un nen que era assegut a prop del Pont del Cremal.

- Jo no guanyo, petit. I tu? Que guanyes? - Ell, pensatiu em va respondre:

- No puc guanyar, soc petit, però un dia guanyaré com tu.

- Jo no vull guanyar. - Li vaig dir jo rient. - Pensa que perquè tu guanyis, cal que totes les altres nenes i nens hagin de perdre. És això el que vols fer durant el teu camí? Si aprens aquest joc de guanyar, quan siguis gran tots haurem de perdre per a que tu guanyis... T'agradaria un món ple de perdedors simplement perquè hi pugui haver uns pocs guanyadors? Segur que ho necessites això? - Aleshores em va interrompre i em digué:

- I tu? Perquè corres sinó? - Vaig somriure i vaig seure amb ell, allà al costat del riu i li vaig donar aigua.

- Jo no corro, ni molt menys guanyo... - Ell em va mirar estranyat. - Jo en realitat volo, però saps? Ningú no ho sap, perquè ningú no em veu. - El petit em va mirar incrèdul i amb una mitja rialla, mentre jo em treia la motxilla.

- Tinc una pregunta... Què vols dir que voles? - Em va dir ple de curiositat.

- Córrer a mi em fa volar, perquè en realitat córrer és en bona part això mateix, no trobes? I a vegades volar per fora em fa volar per dins. Si et fixes bé, més del noranta per cent del temps que passes corrent el passes planejant a través l'aire sense tocar a terra... i si a més a més voles per dins, ja no voldràs arribar abans enlloc, ni avançar a ningú: només voldràs enlairar-te fins buidar-te de tot allò que sobra a la motxilla i lliurar-te a la intimitat d'ella.

- Qui és ella?

- No l'has vist oi? Ja m'ho pensava... - Ell mirava al seu voltant estranyat. - Ella és preciosa... - Vaig afegir.

- On és? - Em digué insistent.

- Ella és la nostra mare, la mare terra... que ens cuida i ens nodreix i sense ella no podríem ni tan sols existir. Molt pocs la poden veure, però si un dia tens la sort de veure-la, esclatarà d'alegria i et farà volar més amunt encara i se't mostrarà sincera i amorosa. I serà en aquesta intimitat despresada que ella t'acollirà dolçament en cada un dels teus passos pel camí, i transformarà cada respiració teva, ja no un esforç, sinó en un sospir de tendresa escoltada.

Igual que una mare contempla enamorada cada sospir del seu nadó i mira amb tendresa els seus passos per la seva llar, l'infant juga davant d'ella i corre i vola. Si un dia la pots arribar a veure, els éssers preciosos que hi viuen i la conformen no fugiran de tu, al contrari, s'hi acostaran a tu i et vetllaran com ho han fet amb mi tantes vegades.

I el nen, que bevia d'aquella aigua clara va somriure i va decidir volar.

Capítol segon, tants camins...

A la Plaça del Raig, en iniciar el camí penso en tantes persones peregrines, humanes i no humanes que des de fa mil·lennis ascendeixen per aquests congostos amb el propòsit

d'anar a Núria. Miro la gent que es prepara, els seus somriures i converses abans de començar el Camí...

- Aneu sols o acompanyats? - Els hi pregunto.

- Vaig sol. - Em va dir un, segur de si mateix mirant-se el rellotge a través d'unes ulleres d'astronauta.

- Nosaltres anem acompanyats, què no ho veus? Som quatre!

- No hi falta algú? - Els hi vaig tornar a preguntar somrient. I tant l'un, com els altres es miraren incompresos. De seguida posaren en marxa els seus rellotges i començaren, un a córrer com si fugís i els altres a caminar ràpid, com si tinguessin pressa a arribar. En un moment no va quedar ningú a la plaça. Però de sobte una noia de pell bruna i trenes enrinxolades aparegué neguitosa i em digué:

- Quants camins hi ha per anar a Núria? A part d'aquest n'hi algun més?

En realitat - Vaig pensar. - El Camí de Núria no és un de sol, sinó que hi ha tants camins com persones l'han fet. Però és clar...

- Arribo tard i...

- I potser no t'han esperat? - Li digué jo... I en un instant el seu cor trist va parlar a través de la seva mirada.

- Vine si vols, caminem junts sense pressa, ella ens espera.

Capítol tercer, i aleshores sabràs que has arribat

Penso en la generositat immensa d'aquestes fondalades que han acollit i escoltat a tants cors colpits que puguen amb anhels tant diferents i íntims alhora: anhels que ressonen en les esclatxes infinites d'aquesta imponent fortalesa de cingleres majestuoses i valls lluminoses.

- Queda molt pel Santuari de Núria? - Em va preguntar un grup d'excursionistes al pas pel Pla de Sallent. Estem molt cansats, no podem més...

- El santuari? - Vaig preguntar jo.

- Si, el santuari, el santuari, queda molt?

Vaig pensar en quantes emocions s'enlairen des de temps immemorials, com si fossin una pregària infinita de melodies trenades a la que es van afegint més i més veus a través dels segles. Fondalades que guarden els nostres secrets en forma d'una música invisible, que ve de lluny, i que fa d'aquests profunds i lluminosos congostos la catedral més sagrada, lluminosa i acollidora.

Son tantes les persones que han vingut al Camí a celebrar, a demanar, a fer promeses, a ser consolats, a ser perdonats, a trobar a Déu, els seus Déus... També va venir qui necessita acomiadar el passat, o a persones que marxaren, i fins i tot a dir adéu a una part d'un mateix que vol canviar i d'altres que venen a trobar l'esperança per un futur millor.

Tot això i més ve acollint el Camí Núria, fins i tot abans d'anomenar-se així. La natura, la nostra generosa casa comuna ens mostra el camí vers la incertesa, just aquell punt subtil on es situa el miracle misteriós de la vida. Un punt que en el nostre dia a dia neguem i ho dissimulem creant nous Déus que ens donen seguretats inventades i creences inqüestionables. La vida, certament és incerta, és misteri i es troba en el Camí.

- Quin santuari cerqueu exactament?

- El Santuari de Núria, és clar...

- Mireu per veure i escolteu per sentir, i aleshores sabreu que ja heu arribat.

Capítol quart, donar o prendre, aquest és el teu llegat

Tinc la sort que, en un indret amagat del Camí, quan hi passo corrent, una preciosa família d'isards s'hi acosten una mica, cada setmana m'esperen. Primer treuen el cap darrere d'uns matolls, entre tímids i encuriosits, després quan m'aturo es deixen entreveure una mica més.

Un d'ells, majestuós i imponent, el que queda sempre més amunt de la roca els vigila i em vigila.

Aleshores m'aturo i els miro. Sec a terra i resto en silenci amb ells. Ell em mira amb força i deteniment. Els altres més confiats s'hi acosten i m'observen llargament, sempre a una distància prudent, però cada vegada una mica més a prop. Ens mirem i en les mirades ens ho diem tot. Algú fins i tot s'hi ajeu. El temps s'atura... Ja som a casa.

Ells ho decideixen tot, quan apareixen, quan s'hi acosten i quan és el temps del comiat, ha de ser així... Quan marxen sempre queda ell el darrer, i qui, en l'últim moment es gira i em mira per darrera vegada, abans que es tornin invisibles definitivament.

Ell és el qui vetlla per la seva família, sempre hi és al punt més alt per veure'ls a tots i a mi. I podria dir que al llarg dels anys m'ha considerat un amic.

Aquell dia no hi eren. Em va estranyar. Era un dia breu, de molta neu. Vaig estar esperant una estona però no varen venir. Quan ja havia caminat ben bé algun centenar de metres amunt vaig veure un segall de la família damunt la roca. Ens vàrem mirar. Estava neguitós. Aleshores vaig pensar a endinsar-me i vaig caminar entre els arbres, bosc amunt. El segall va tornar a aparèixer, semblava com si volgués que el seguíssim. En poc més d'uns instants vaig veure a la resta en la profunditat del bosc. Estaven molt a prop entre ells i miraven a terra. Estaven diferents... havia passat quelcom que jo no sabia. No hi havia aquella força que tant m'impressionava. Sabien que jo hi era allà a prop. Una d'elles em va mirar llargament en silenci i de sobte vaig veure perfectament en la seva mirada una tristesa i por que no havia vist mai. I tot seguit vaig veure perfectament un solc de llàgrimes que desbordaven aquells ulls preciosos que tremolaven, i vaig sentir el seu profund dolor i vaig plorar.

Al cap de gairebé dues hores, van marxar colpits i sense esma. Ja era tard i començava a fer-se fosc. Aleshores vaig aixecar-me i m'hi vaig acostar a poc a poc. Allà hi era ell, el meu amic, sense vida. Tenia els ulls oberts i aquella mirada tant bonica i preciosa que tant m'havia mirat.

Li havien serrat les banyes, i un bassal de sang era el testimoni dels qui l'havien disparat des de la covardia més fosca i malaltissa, camuflada d'humans i des de lluny.

Encara recordo les rialles dels qui li van llevar la vida emparats en l'esport, o unes lleis o en nom d'una tradició pròpia d'una societat buida, carrinclona i pueril, que sent un plaer patològic pel sofriment i la humiliació dels vulnerables.

Vaig enterrar el seu cos en silenci i amb molta cura, i vaig invocar en les meves pregàries a totes aquelles veus de temps antics, que ressonen com una gran cor, veus d'amor i compassió que el van acollir i en les que el meu Amic es continua fent present en aquestes valls, en aquest camí. Cada vegada que hi passo m'aturo i ens tornem a mirar.

Fer el camí de Núria també és trobar-se amb la barbàrie dels humans, on el guanyar suposa llevar la vida d'un altre entre burles i rialles. Cal pregar per que un dia cap home pugui sentir plaer en assetjar, perseguir i assassinar a cap ésser indefens. Cal pregar per que cap home pugui dedicar el seu temps a humiliar els vulnerables, a menystenir les seves famílies i a riure's del dolor immens d'aquells que ens miren amb terror cada vegada que ens veuen a prop.

Cal que pensem en la petjada tan terrorífica i tan fosca que deixem quan embogits i posseïts per un esperit infernal ens disposem a fer vessar llàgrimes de dolor, a fer patir la por i el pànic més terrible, i a mutilar els seus cossos des de la indignitat i el menyspreu vers l'altre.

Peregrinar vol dir donar, ser generós, nodrir, alimentar l'ani-

ma, ajudar a viure... però mai prendre ni violar, mai ofendre, mai maltractar. Peregrinar és agrair, estimar i contribuir al benestar i al respecte incondicional a la vida. Peregrinar vol dir socórrer a qui ho necessita i donar el nostre temps per construir temps d'esperança i altres vides.

Si una persona no pot reconèixer la dignitat de l'altre és perquè no pot reconèixer la seva pròpia, i mentrestant només ens queda estimar i viure en l'esperança, doncs l'esperança és el somni creador i lluminós de les persones despertades, i la violència és la fosca malaltia de la gent que està morint-se en vida.

Capítol cinqué, viure en el camí és viure en l'esperança i el goig

Hi ha un temps per l'esperança amagat en la intimitat, just allà on Déu ens ve a trobar.

Si t'arrisques a transitar pel Camí cercant la intimitat, la nostra mare, protectora i generadora de vida, revestida d'una preciosa natura, t'agafarà la mà dolçament, et nodrirà amb aigües transparents i manses, et farà caminar per valls frondoses i et farà ombra durant el sollell. Ella et donarà aixopluc i podràs contemplar la sempre generosa pluja, que baixa solemne a la terra per amarar la vida, i farà de cada teu respirar, un sospir de tendresa.

I en els temps de dubte, ella et durà dolçament fins el llinard del misteri... aquell racó que no podem entendre, però que ens situa pacíficament davant la veritat incompresa i no tindràs por. I et farà caminar per la llar comuna, incerta, misteriosa i alhora desitjosa de mirar-te i tenir cura de tu.

Cal peregrinar a la nostra llar comuna, doncs masses humans ja no la veuen, ni la recorden, i la neguen i violen la seva dignitat, dia rere dia.

Hem convertit la nostra mare en un mercat d'estafes de vida; hem esberlat la nostra llar que és origen de tota creació en un escorxador pels nostres germans; i el cos sagrat del bosc en un magatzem on el mutilem i el venem al millor preu.

Us convido a pelegrijar, doncs ser peregrí és una condició de vida i qui hi renuncia, també renuncia a la vida, a la perfecta alegria i al goig.

Cal peregrinar per sortir fora d'un mateix i abandonar les servituds que ens encadenen, i el Camí et prendrà el pes de la motxilla i et sentiràs a casa. I si el Camí s'enamora de tu, podrà veure. I podràs demanar perdó per tanta indignitat, podràs agrair sempre, i ella t'omplirà d'alegria i compassió en el moment de donar aigua a qui té set i en donar temps de vida a qui el necessita. La forma de caminar per aquestes contrades parlaran de tu i del teu llegat. El Camí de Núria és la llar on s'amaga el sentit, el misteri i on ens retrobem amb la vida.

Et convido a volar, doncs enlairar-te és el gest que fa un nadó, per adreçar-se a la mare. I ella, commoguda el pren i l'abraça, i aleshores el temps s'atura i ja no cal anar més enllà. I llavors, el millor del món s'esdevé aleshores.

HISTÒRIA I ORÍGEN DEL CAMÍ

En aquests 23 anys d'existència del Camí de Montserrat a Núria s'han organitzat 18 edicions del Camí Sencer (8 o 9 dies seguits) i 66 sortides mensuals. L'any 2007 i dins del marc de la celebració del 50è aniversari de la fundació dels Amics de Núria es va dur a terme un nou "pelegrinatge" basat en el Camí de Montserrat a Núria, però en aquest cas arribant fins a Roma. Hi participaren 52 persones durant 12 setmanes amb un total de 1.881 kms a peu. El sistema que vam utilitzar va ser el de fer relleus setmanals per grups compostos de 4/5 persones per a portar la nostra ensenya des de Montserrat fins a Roma passant per Núria.

La pregària del pelegrí:

*Preguem perquè el nostre camí no sigui només un trepitjar amb els nostres peus, sinó fet amb tots els nostres **sentits**.*

*Que els nostres **ulls** ens facin contemplar tot el que Tu has creat, i alhora sapiguem trobar en cada racó les empremtes dels que ens han precedit en la Història.*

*Que amb **l'oïda** sapiguem escoltar als que caminen amb nosaltres, perquè així aprenem, ens enriqueixim i fem que el camí sigui de tots i no d'un sol.*

*Que **l'olfacte** ens ajudi a descobrir les olors que anem trobant*

*i que ens parlen de fets quotidians:
l'olor d'herba mullada dels camps,
l'olor del bestiar,
la de la llenya seca,
l'olor del menjar que es cuina
i fins i tot la que surt de les xemeneies de les fàbriques.*

*Que amb el **gust** assaborim el menjar que compartim i que ens dona força per seguir endavant però que serveixi per adonar-nos del que es realment necessari i d'allò que tenim sovint en excés.*

*I que amb les nostres **mans** ens ajudem els uns als altres i que també sapiguem allargar-les en senyal d'amistat a tots els que trobem al llarg d'aquest pelegrinatge.*

Preguem perquè en arribar al nostre destí puguem oferir-te el que hem après, el que hem descobert de nosaltres i que d'alguna forma ens ha fet dones i homes nous.

DES D'AQUÍ DONEM LES GRACIES A TOTS ELS SPONSORS I COL-LABORADORS QUE FAN POSSIBLE AQUEST PELEGRINATGE

Embotits Casolans de Planoles

Mutuacat

Agrupació de defensa forestal

Parròquia Crist Redemptor

BONA NOVA RCCeE